

men som finansielt, økonomisk og organisatorisk er nært forbundne, kan registreres under ét. I momsloven bibeholdes derfor bestemmelsen om, at en tilladelse til fællesregistrering er betinget af, at den ene person gennem direkte eller indirekte besiddelse af samtlige aktier m.v. ejer den eller de andre personer, der indgår i fællesregistreringen.

Til nr. 2

Elektricitet og gas betragtes i momsmæssig henseende som en vare, jf. momslovens § 4, stk. 2 (6. momsdirektivs artikel 5, stk. 2). Leveringsstedet for en vare, eller med andre ord stedet, hvor en vare skal momses, er fastsat i momslovens § 14 (6. momsdirektivs artikel 8). De gældende leveringsstedsregler skelner mellem varer der forsendes eller transporteres (de momses det sted, hvor forsendelse eller transport påbegyndes) og varer der ikke forsendes eller transporteres (de momses det sted, hvor varen befinder sig på leveringstidspunktet).

Siden EU's indre marked blev etableret er der sket en gradvis liberalisering af elektricitets- og gasmarkederne. Liberaliseringen medfører øget deregulering samt stigning i den grænseoverskridende handel. Hvor elektricitets- og gasmarkederne tidligere var nationale, fungerer de nu i stigende grad på europæisk niveau med nye aktører så som energibørser, uafhængige energiproducenter og mæglere. De statsejede virksomheder indtager en mindre og mindre dominerende rolle på grund af privatiseringer og sammenslutninger.

Før liberaliseringen af markederne var der hovedsagelig tale om nationale markeder, hvor produktion, distribution og forbrug foregik i ét og samme land. Reglerne om leveringssted var derfor ikke væsentlige, idet leveringsstedet var i det land, hvor varen blev produceret og forbrugt. Liberaliseringen har imidlertid gjort det nødvendigt at fastsætte klare og entydige regler.

Hovedidéen i forslaget er, at der fremover skelnes mellem om en gas- eller elektricitetsleverance finder sted til en kunde, der vil videresælge varen, eller til en slutforbruger.

Der foreslås indsat en ny bestemmelse i § 14, nr. 5 (direktivets artikel 8, stk. 1, litra d) ifølge hvilken leveringsstedet for leverancer til en afgiftspligtig forhandler er her i landet, når forhandleren har etableret sin virksomhed eller har et fast forretningssted her, hvortil gassen eller elektriciteten leveres, eller i mangel heraf har sin faste adresse eller sædvanligvis er bosat her.

Som en afgiftspligtig forhandler anses en afgiftspligtig person, hvis hovedbeskæftigelse i forbindelse med køb af gas og elektricitet er at videresælge disse

produkter, og hvis eget forbrug af disse produkter er af uvæsentligt omfang. Denne definition har ikke betydning for energiafgifterne af gas og elektricitet, idet reglerne om energiafgiftspligtig virksomhed er reguleret i energiafgiftslovgivningen.

Herudover foreslås der indsat en ny bestemmelse i § 14, nr. 6 (direktivets artikel 8, stk. 1, litra e) ifølge hvilken leveringsstedet er her i landet, hvis kunden rent faktisk forbruger varen her. Det foreslås i den forbindelse, at selv om al gassen eller elektriciteten ikke forbruges af kunden her, anses det alligevel for at være forbrugt her, således at hele den indkøbte mængde gas eller elektricitet skal momses her. Uden den sidste regel ville der opstå problemer med, at nogle leverancer skal momses delvist her i landet og delvist i et andet EU-land.

Sælges elektricitet eller gas til en køber uden for EU er leveringsstedet ikke her i landet, men sælger denne køber igen varen videre til en kunde i EU vil leveringen skulle momses i denne købers land – evt. her i landet.

Til nr. 3, 4 og 5

Ændringerne skal ses i lyset af den øgede liberalisering af el- og gasmarkederne. Det er således, at hvert EU-land skal udpege en systemoperatør, der er ansvarlig for landets transmissionssystem (netværket). Betalingen for denne ydelse opkræves af de virksomheder, der benytter netværket. Med liberaliseringen af markederne er der kommet flere brugere af netværkerne, der ikke er etableret i de lande, hvor de bruger netværkerne. Herved har leveringsstedet for ydelsen fået reel betydning. EU-reglerne for leveringssted for ydelser er fastsat i direktivets artikel 9, men leveringsstedet afhænger i stor udstrækning af ydelsens karakter. Nogle EU-lande, herunder Danmark, har hidtil anset ydelsen for en transportmæssig ydelse, hvor momsen skal betales i køberens land, andre lande, har anset ydelsen for en betaling for adgang til netværket, hvor momsen skal betales i systemoperatørens land.

For at sikre en ensartet beskatning af transport- og transmissionsomkostninger i EU er 6. momsdirektiv blevet ændret, således at transmissionsydelser – dvs. adgang m.v. til netværkerne – specifikt er blevet omfattet af direktivets artikel 9, stk. 2, litra e. For at gennemføre denne bestemmelse i momsloven foreslås det, at § 15, stk. 2, ændres til at omfatte disse ydelser. Ændringen i stk. 2 og stk. 4, nr. 2 betyder således, at leveringsstedet er her i landet for transport af gas og elektricitet, der leveres fra et andet EU-land til en afgiftspligtig person her, idet det dog præciseres i stk. 2,